

derover i Befolkningen. Det er jo Krigsministeren selv, Ledelsen selv, der foranstalter disse Undersøgelser; og det er ikke heldigt, naar den anklagede selv skal være Dommer. Den anklagede er Militærvæsenet, og den hovedanklagede er Krigsministeren, der har Ansvaret og Ledelsen for disse Øvelser. Det er ikke saa heldigt, at han selv skal være Forhørsdommer, Undersøger og endelig Dommer i sin egen Sag, saa dette Tilsagn vil næppe berolige Befolkningen. Bedre var det, om f. Eks. Forsvarskommissionen kunde gøre det; jeg tror, at det maatte kunne være en naturlig Opgave for den, den har jo Ret til at stævne Folk ind, baade overordnede og underordnede. Den kunde jo saa faa alle Dokumenter tilstillet og undersøge denne Sag, og derigennem kunde der maaske dannes et Billede, som Befolkningen vilde tage for gode Varer.

Jeg skal fra denne Sommer nævne en Sag som Ingolf-Affæren, jeg henvender mig her til den ærede Marineminister. Jeg skal da sige til ham, at denne Sags Forløb har gjort akkurat det samme pinlige Indtryk paa den store Befolkning som saa mange Sager af lignende Art under Højreministerier. Vi huske alle Sammenhængen. En Bagersmat blev overordentlig søsyg, blev idømt strenge Straffe og endte med at gaa over Bord. Efter alt, hvad der foreligger oplyst, hvad der er kommet frem af Forklaringer fra Kammeraterne og ogsaa efter selve Domspræmisserne i Sagen har denne Mand utvivlsomt begaaet Selvmord, og Selvmordet er utvivlsomt fremkaldt dels ved Søsygen og dels ved de Ekstrastraffe, der paalagdes ham, skønt han var søsyg. I selve Domspræmisserne hedder det, efter den Rapport, som Kaptajnen paa Ingolf har indsendt noget senere end den misvisende og ufuldstændige Rapport, at han led i den Grad af Søsyge, at han blev uskikket til alt Arbejde. For det første er det meget tvivlsomt, om en saadan Mand overhovedet burde være Marinesoldat, selv om det var som Militærarbejder, som Bagersmat, thi naar han led i den Grad af Søsyge, burde han være bleven kasseret, ligesom en Infanterist vilde blive kasseret, hvis han led af overhaandtagende uhelbredelig Fodsved: Men da han nu led i den Grad af Søsyge, at han efter selve Kaptajnens Rapport var uskikket til at arbejde, burde man ikke have tildelt ham saadanne Straffe og vel at mærke for Smaaforseelser. Det hedder, at han blev straffet for Uforskamethed mod overordnede. Denne Uforskamethed bestod

i, at Manden var gaaet bort midt i sin Søsyge for at forrette et nødvendigt Ærinde, uden at bede Baadsmanden om Forlov. Saa kommer Baadsmanden og opdager ham og dikterer ham til Straf at rense Kloakspand. Manden var Bagermat, kom lige nede fra sit Bageri, det er et ejendommeligt Billede, man faar af Livet paa Marinens Skibe, at saadanne to Arbejder kunne følge lige efter hinanden. Han nægtede at lyde og blev som Straf derfor idømt betydelige Straffe. Denne i høj Grad søsyge og til alt Arbejde uskikkede Mands Dag havde et Forløb, som jeg nu skal meddele. Dette er Mandens Dagsorden: Fra 4—5 om Morgenen Fyring i Ovnen, fra 5¹/₂—6 Straffeskercits, fra 6—11¹/₂ Brødbagning, fra 11¹/₂—12³/₄ Middag, fra 12³/₄—1³/₄ Straffeskercits, fra 2¹/₂—5 Arbejde i Bageriet, fra 5—6 forskellig Tjeneste, fra 6—6¹/₂ Straffeskercits, fra 6¹/₂—11 Hvile, fra 11—4 om Natten Hundevagt, og fra 4—5 om Morgenen Fyring i Ovnen. Det er den Arbejdsdag, som tildeles en Mand, som er overordentlig stærkt angreben af Søsyge, som aldrig burde have været om Bord, og som ifølge Kaptajnens egen Rapport var uskikket til alt Arbejde. Man havde ventet, at Sagen efter anstillet Undersøgelse var bleven oplyst fuldt ud, og at Dommen var trængt til Bunds i den, men i Stedet for dømmes Kaptajnen og næstkommanderende til to forholdsvis milde Straffe, en Maanedes Ophold paa Kronborg for forskellige mere formelle Forseelser, som de have gjort sig skyldige i, for forsinket og ufuldstændig Indberetning, for uberettiget Straffeudøvelse osv.; man holder sig stadig til det formelle. Derimod gaar Dommen ikke til Bunds i det Spørgsmaal, om det efter alles Mening utvivlsomme Selvmord virkelig er blevet fremkaldt ved de Straffe, der ere idømte Manden. Jeg antager, at Marineministeren vil være mig taknemmelig for at faa Anledning til at udtale sig om disse Forhold, som i høj Grad interessere den offentlige Mening. Jeg kunde tænke mig, at Finansudvalget, hvori der sidder Medlemmer, som interessere sig overordentlig for Soldater mishandlinger og lignende Forhold, vil interessere sig for at undersøge Sagen, og at der vil være gode Forkundskaber for at sætte sig ind i disse Sager, hvis Marineministeriet vil tilstille det alle Sagens Akter. — Maa jeg i denne Sammenhæng spørge den ærede Krigsminister eller Marineminister — det er for Resten ligegyldigt hvem — om vi snart kunne vente en Reform af den militære Rets-